

rättide sisse mütsitawa, ei kellegile ei tahha näutada."

Kirko prowwa muhhali nink läts ötsekohhe ristjatse rahva mannu, terret neid nink küssse: „om se Mäe nore perremehhe latskennne?"

„Tammal kül, armas prowwa" kostiwa wadderi.

„Jummal önnistago nink awwitago," wästas prowwa, nink ligutas sörme otsaga rättri weerd. Näts — såäl maggap waggatselt weike tüddrik, prisk kui üts malikenne, ei sut, ei jännest konnege!

Naise litsiwa henda lähhüdäle, ja nüüd olli neil kik silma häppi täus! Prowwa ähwärdas neid sörmega nink ütles: „oh mes ussina teie ollete, tühja jutto wastawötma nink wälja laotama! Pühha Sirak ütlep: ärge olge kelekandja, ja ärge töstke kurja könnet; warras om kurri loom, ent kelepesja weel kurjemb."

Küllarahwas, kā teie sedda lükku narate, mõtzelge perra, es teie Sean mõndäke jutto ei tösse, mes surembas nink rassedämbas lät, kui se weike lorri, kellele ökwa járgi jöudseme, ja fest muud es olle, kui mõnnele naisterahwale häbbi. Kui kik könneleja ennege töttet könnelesse, ja kik kuuldia tötte melega perramötlisse nink perra kulesse, enne kui ná jutto ussuwa nink eddesi ajawa, sis es olles tühjast lorrist hirmoke. Ent Jummal

parrako, üts könnelep, töine kaswatap, kolmas käänd körwale, neljas naakkap jo kassu kaema, nink kui jut kord jooskma páses, sis ta lät kaugele, ja ennamb eddimest otsa keake kätte ei sa. Kül om nida mõndake rassedat asia teie Sean olnu, kelle juur muud es olle, kui eddimält nalli, sis tühhi lorri, sis kawwal sôprusse teggeminne, ja wimate petminne nink kassu taggaajaminne. Uskja olliwa ussina wastawötma, nink kawwala targa kinnikatma. Keake es tija kattust üllesligutada nink õiget pallet üllesnäutada, sis ta läts kui pat puhiussi, kui tulli tuhha al, seni kui ta kurjaste wälja and, nink helledäde kaartele lõi, ni kui üts tulle-kurri, nink mitmal saale häddas läts, surele kui santile! Selleperrast olge tette juttu ajaden, nink targa juttu wastawötman; hoidke kerge kele eest, nisammitu kui kerge mele eest, nink kuulge, mes pühha Sirak ütlep: „kui sa selgede asia tijat, sis oppeta lähhembat, kui sa ei tija, sis pea su, seit könne toop auwo, ent könne toop ka häppi, nink innemist lõöp omma keel essi mahha. (Sir. tark. són. c. 5, 14. 15.)

— m —

Leina-saul ühhe wagga tüttarlapse járel.

Allerost nink kurtas üüdwad Kellad
Sammeltanud kirk'ko tornista.
Issad nutt'wad, lapsed, emmad, ellad,